
5.1.2e

1384 bijdragen

Betreft: voedingssupplementen

27 feb. 2020

Bijgevoegd een uitspraak van de rechtbank Noord-Holland. S.v.p. niet verder verspreiden, de bijgevoegde uitspraak is niet geanonimiseerd. Zodra de uitspraak is gepubliceerd zal ik de bijlage vervangen.

Het product 67 AWR (bestaand uit water en vruchtensapconcentraten, verkocht voor rond 35 euro per fles) is 'limonade' in de zin van art. 9 van de Wet op de verbruiksbelasting. Daarom is terecht verbruiksbelasting geheven.

In de MvT heeft de wetgever bedoeld medicinale dranken van 'limonade' uit te zonderen. Dit product is geen medicinale drank: het bevat geen medicinale bestanddelen, en de stelling dat het goed is voor het lichaam na fysieke inspanning is onvoldoende om van medicinale werking te kunnen spreken. Daaraan doet de aanbevelen te consumeren dosering niet af. Zoals al overwogen in ECLI:NL:RBNHO:2017:10088 is het dorstlessend karakter geen zelfstandig criterium voor de vaststelling of het om 'limonade' gaat. Die tem is in de MvT enkel gebruikt om een afbakening te maken tussen limonade en medicinale dranken. In de MvT staat niet dat voedingssupplementen ook zijn uitgezonderd, nog afgezien van de vraag of dit product als zodanig kan worden aangemerkt,

De hoge consumentenprijs maakt evenmin dat het product moet worden uitgezonderd van de verbruiksbelasting. Wet noch MvT duiden erop dat de concurrentiepositie ten opzichte van andere producten beslissend zou zijn.

5.1.2e

2138 bijdragen

Betreft: voedingssupplementen

27 feb. 2020

Ja is weer een goede uitspraak v.w.b. de VB.

Door deze laatste 2 uitspraken waaraan 5.1.2e ook refereert zijn we nu eindelijk af van het 'dorstlessend' karakter dat RB Haarlem in 2010 had geïntroduceerd in haar uitspraak van 11-05-2010 nr 08/7718 (ECLI:NL:RBHAA:2010:BM8061)

5.1.2e

1384 bijdragen

Betreft: voedingssupplementen

9 apr. 2020

Bijgevoegd de gepubliceerde versie.

Tussen partijen is in geschil of het product dient te worden aangemerkt als limonade in de zin van artikel 9 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken (hierna: WVAD). De stelling van eiseres dat het product een voedingssupplement is en daarom moet worden uitgezonderd van verbruiksbelasting, kan niet slagen. De bedoeling van de wetgever is dat alleen medicinale dranken worden uitgezonderd van verbruiksbelasting. Gelet op de samenstelling en aard van het product kan het product niet worden gekwalificeerd als een medicinale drank. Het dorstlessende karakter is geen zelfstandig criterium voor de vaststelling of sprake is van limonade. Ook de concurrentiepositie ten opzichte van andere producten is geen zelfstandig criterium.

Bijlagen

- [ECLI NL RBNHO 2020 1599 Geen voedingssupplement.pdf](#)
 - 113 kB
-

5.1.2e

2138 bijdragen

Betreft: voedingssupplementen

23 jun. 2021

Ik kom toch nog (wellicht tot vervelends toe) een keer terug op de (niet) belastbaarheid van de zogenaamde bruistabletten met een verhoogd vitamine gehalte zoals dat nu onlangs in het handboek verbruiksbelastingen onder 10.10.00, onderdeel 6.2 is opgenomen. In dit onderdeel staan de producten die niet aangemerkt worden als limonade waaronder:

medicinale dranken, zoals hoestdranken. Deze hebben het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt aangeboden. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor bruistabletten met een verhoogd gehalte aan vitamines en mineralen;

Deze tekst komt v.w.b. de hoestdranken uit de MvT (zie hierna) alsmede v.w.b. de bruistabletten is de tekst opgenomen naar aanleiding van een uitspraak van 8 maart 2002 van het Gerechtshof den Haag BK 01/00714.

MvT Tweede Kamer, vergaderjaar 1992-1993, 22 843, nr. 3, blz 20:

“Onder het begrip limonade valt niet het vloeibare produkt, bestaande uit water, suiker en aromatische stoffen, dat in kleine zakjes is verpakt en kennelijk is bestemd om daarvan thuis zogenoemde ijslollies te maken. Dit produkt is niet bestemd om te worden gedronken. Ook **medicinale dranken** zoals hoestdranken en dergelijke vallen niet onder het begrip limonade. Deze dranken hebben anders dan de limonades niet het oogmerk de dorst te lessen maar hebben duidelijk het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt toegediend. Dranken, zoals koffie, thee en soep, die zijn bestemd om warm te worden gedronken, vallen evenmin onder het begrip limonade”

Deze ‘bruistabletten’ uitspraak uit 2002 is qua uitleg naar mijn idee al lang achterhaald door veel recentere jurisprudentie alsmede wellicht zelfs ook wel door aanpassing van de wetgeving, naar mijn idee vanaf 01-01-2016. Doordat deze bruistabletten met hoog vitaminegehalte weer in het handboek zijn opgenomen als zijnde niet belast begint de discussie over de belastbaarheid van diverse zgn. vitamineproducten/voedingssupplementen weer veelal opnieuw en lijkt de EBU op dit gebied dadelijk opnieuw weer ver te zoeken.

We blijven m.b.t. de VB maar steeds hangen bij de termen medicinale dranken en medicinale werking. Wat is dat, wat verstaan we daar nu eigenlijk onder? Het lijken 'lichtere' begrippen dan we bij de accijns via art 64, lid 1-c WA toepassen want daar gaat het daadwerkelijk over 'geneesmiddelen'. Dat 'lichtere' (medicinale dranken/medicinale werking) bij de VB toepassen als niet belastbaar, wordt in de jurisprudentie daarentegen veelal gerangschikt onder het begrip "algemene gezondheid bevorderende middeltjes", die we juist wel weer belasten.

De achtergrond is dat de term medicinale werking vòòr 01-01-2016 was opgenomen in het toenmalige vrijstellingsartikel 28 Wet VB, uitgewerkt destijds in art 13 Besluit VB. Dit artikel en dus ook die medicinale werking had toen uitsluitend betrekking op **vruchte-en groentesappen** (dus niet op limonade). Voor **limonade** was (daarom wellicht) de term medicinale dranken in de MvT opgenomen (toelichting op het limonadeartikel, art 9 Wet VB).

Het lijkt er daarmee op dat men destijds voor de limonades geen afzonderlijke vrijstelling heeft willen opnemen indien sprake is van een 'medicinaal karakter' maar dat slechts in de MvT heeft aangegeven via de term medicinale dranken door deze in die toelichting uit te sluiten van het begrip limonade.

Het is voor ons nogal lastig dat in die MvT nu net die hoestdranken als medicinale dranken worden genoemd want de vraag kun je stellen of een hoestdrank nu wel echt tot die categorie behoort. Dat is denk ik ook de reden dat men meent dat voor allerlei vitaminehoudende preparaten/voedingssupplementen die als drank worden genuttigd ook recht bestaat op geen VB belastbaarheid. Een begrijpelijk iets als men immers een hoestdrank ook daaronder schaaft.

Het blijft vreemd dat er v.w.b. de VB, net zoals we dat bij de accijns kennen in art 64, lid 1-c WA, geen vrijstelling voor geneesmiddelen van toepassing is. De praktijk (en jurisprudentie) leert wel dat we feitelijk die "accijnsvrijstelling" ook toepassen bij de VB zonder dat dit echt is "geregeld". We doen dat m.b.v. die onduidelijke begrippen medicinale dranken en medicinale werking waarbij we feitelijk toch uitgaan dat het een medicijn (ofwel geneesmiddel) moet zijn willen we het niet belasten.

Ik vraag me van de ene kant dan ook af of we die termen 'medicinale werking' en 'medicinale dranken' nog wel moeten gebruiken? Door het vervallen van art 28 van de Wet VB is ook de term 'medicinale werking' die in dat artikel was genoemd vervallen. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat voor de limonades daardoor feitelijk ook de term medicinale dranken (die wellicht toch als evenknie van de medicinale werking van de vruchte- en groentesappen gold) niet meer zou moeten worden gebruikt. Van de andere kant hebben we dan helemaal niets meer om producten niet met VB te belasten want een officiële vrijstelling voor 'iets' medicinaals hebben we dan niet. Is het niet verstandiger om deze termen 'medicinale dranken' en 'medicinale werking' qua uitleg (in het Handboek VB) daadwerkelijk te koppelen aan een geneesmiddel (medicijn) zodat we feitelijk indirect de 'accijnsvrijstelling' voor geneesmiddelen toepassen. Naar mijn idee staat ook de huidige jurisprudentie dit toch wel toe.

Nogmaals heb ik ter onderbouwing enkele passages uit de VB jurisprudentie opgenomen waardoor je naar mijn idee toch zou moeten kunnen zeggen dat de 'bruistablettenuitspraak' uit 2002 evenals de 'dorstlessingsuitspraak' uit 2010 inmiddels toch wel achterhaald zijn. Ik zou er dan ook voor pleiten om het 'niet belastbaar zijn van bruistabletten met een hoog vitamine C gehalte' uit het handboek te halen (10.10.00, onderdeel 6.2 onder het 5^e gedachtenstreepje).

passages uit bruistabletten uitspraak 2002: (Hof Den Haag 01/00714 van 08-03-2002)

Betreft: Vitamine C, voedingssupplement sinaasappelsmaak

'toepassing: "Dagelijks 1 tablet opgelost *in een glas water* biedt een smakelijke en verfrissende drank., De bruistabletten bevatten zoetstof en smaakstoffen. De bruistabletten worden vooral verkocht aan drogisterijen, apotheken en grootwinkelbedrijven.

Oordeel:

Bij de bruistabletten is het -medicinale - karakter van vitaminepil volstrekt overheersend, gelet op de voorhanden zijnde gegevens. De wijze van inname -oplossing in een half glas water - is in dat verband, gelet ook op de ter *zitting* gegeven demonstratie, aan te merken als een alternatieve manier van het slikken van een pil.. Dat de fabrikant van de bruistabletten, de eigen, zeer zure, smaak van, vitamine C (en, voor zover nodig, de smaken van

de overige vitamines en mineralen) heeft gemaskeerd door zoet- en smaakstoffen toe te voegen, waarmee beoogd is de oplossing zo veel mogelijk in de smaak van de gebruikers te doen vallen, is onvoldoende om de bruistabletten aan te merken als drank in vaste vorm als bedoeld in artikel 9, lid 2, van de Wet. Ook naar maatschappelijke opvattingen worden bruistabletten, gelet ook op de presentatie, niet beschouwd als limonadeconcentraat in vaste vorm. Bruistabletten worden niet gedronken en geserveerd om de dorst te lessen.

Deze bruistabletten uitspraak lijkt toch wat achterhaald, sowieso al v.w.b. het oordeel m.b.t. het dorstlessen (zie o.a. de brood- en rijstdranken uitspraak maar ook van vrij recent de uitspraken van RBNH inzake de 67 AWR en 67 AWR) maar ook dat je een product met wat meer vitamine C tot een medicijn zou moeten rekenen. Hoeveel vruchte- en groentesapjes met een verhoogd gehalte aan vitamine C wil je daar dan onderbrengen? Want of het nu over een pil gaat met diverse smaak en geurstoffen met vitamine C die je oplost in water of om kant- en klare drankjes met die eigenschappen, maakt volgens de regelgeving immers niet uit.

Vijf jaar later, in 2007 was men in de brood- en rijstdranken uitspraak toch een stuk duidelijker op dat gebied. Daar werd tenminste al gesproken over een [medicijn](#) en was men ook al m.b.t. [het dorstlessend](#) karakter duidelijk. Naar mijn idee is dit nog steeds de beste uitspraak op VB gebied die we bezitten:

Passages uit brood en rijstdranken uitspraak van 2007: (GHARH 05/00114 van 3-7-2007)

deze brooddrank een lekkere en oergezonde drank is, die het lichaam fit en vitaal maakt en houdt. En voorts: '(...) In 10 jaar tijd is A Brooddrank uitgegroeid tot een vitaliteitsdrank, die door honderdduizenden mensen gedronken wordt. De kracht van A Brooddrank zit in de actieve werking van deze drank op de darmflora en de stofwisseling; daardoor wordt het lichaam gezuiverd, de weerstand verhoogd en krijgt u nieuwe energie. Brooddrank lijkt hiermee een zinvol produkt bij patiënten met zowel type I als type II diabetes mellitus vanwege de dalingen in de schommelingen van die bloedsuikervwaarden. Complicaties van diabetes mellitus zouden hierdoor mogelijkwerwijs door A Brooddrank kunnen worden verminderd.'

Oordeel

Vaststaat dat brooddrank een alcoholvrije drank is, kennelijk bestemd om onverwarmd te worden gedronken. Deze drank dient naar het oordeel van het Hof te worden gerangschikt onder de 'dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd' als bedoeld in het eerste lid van artikel 9 van de Wet. Voorts beroept belanghebbende zich op het zesde lid, onderdeel d, van paragraaf 4.1.3. van de Leidraad en op de bij de Wet behorende memorie van toelichting (Kamerstukken 22.843, nr. 3, p. 20). Daarin is vermeld dat [medicinale dranken](#) zoals hoestdranken en dergelijke niet als limonade worden aangemerkt. Met al hetgeen belanghebbende in dezen naar voren heeft gebracht, maakt zij naar het oordeel van het Hof [niet aannemelijk dat de brooddrank duidelijk het karakter heeft van een medicijn](#). Veeleer is aannemelijk geworden dat de drank [de algehele gezondheid beoogt te verbeteren, hetgeen onvoldoende is om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten](#). Zoals de Inspecteur terecht heeft aangevoerd, deelt brooddrank het gezondheidsbevorderende effect in algemene zin immers met vele andere dranken (zoals groenten- en vruchtensappen) waarvoor ook verbruiksbelasting verschuldigd is. Het enkele feit dat een drank geen [dorstlessend karakter](#) heeft, wat daarvan in dezen ook zij, kan evenmin leiden tot een geslaagd beroep op paragraaf 4.1.3., zesde lid, onderdeel d, van de Leidraad. Daaruit valt namelijk niet af te leiden, ook niet in samenhang met de in het eerste lid genoemde voorbeelden, dat het dorstlessende karakter een zelfstandig criterium is voor de vaststelling of sprake is van limonade. Dit kan evenmin uit de hiervóór bedoelde memorie van toelichting worden afgeleid.

Vervolgens krijgen we de uitspraak die (gelukkig) inmiddels achterhaald is maar die nog veel in kwesties van stal wordt gehaald te weten de uitspraak van rechtbank Haarlem 08/7718 van 11-05-2010 m.b.t. de spierversterkende middelen en het dorstlessende karakter:

Passages uit uitspraak van rechtbank Haarlem 08/7718 van 11-05-2010:

Voedingssupplementen in poedervorm, die voornamelijk bestemd zijn om te worden gebruikt door beoefenaars van krachtsport om de opbouw van spiermassa te bevorderen is geen limonade.

Oordeel:

Tussen partijen staat vast dat de producten voedingssupplementen in poedervorm zijn, die voornamelijk bestemd zijn om te worden gebruikt door beoefenaars van krachtsport om de opbouw van spiermassa te bevorderen. Daartoe bevatten de producten een hoge concentratie eiwitten. Het hoge eiwitgehalte brengt mee dat de producten een hoge - eiwitrijke - voedingswaarde hebben. De producten zijn derhalve door enerzijds hun samenstelling en anderzijds hun wezenlijke kenmerk en gebruik niet te vergelijken met limonade. Het wezenlijke

kenmerk en gebruik van limonade is immers dorstlessen. De producten zijn daarom niet aan te merken als drank in vaste vorm als bedoeld in artikel 9, tweede lid, van de WVB. Dat er geur- en smaakstoffen aan de producten zijn toegevoegd en dat zij onder andere kunnen worden aangelengd met water maakt dat niet anders. Oplossen in water is gelet op de hiervoor onder 2.3. weergegeven productinformatie slechts één van de manieren waarop de producten voor consumptie geschikt kunnen worden gemaakt. Gezien de verschillende manieren waarop de producten kunnen worden geconsumeerd in combinatie met het gegeven dat ze bestemd zijn om de opbouw van de spiermassa te bevorderen, zijn de producten niet te beschouwen als limonade.

Duidelijk lijkt het dat we deze uitspraak niet (meer) toepassen. Het dorstlessend zijn van een product is geen zelfstandig criterium. Dat was eerder al zo bepaald in de 'brood en rijstdranken uitspraak uit 2007, maar recenter in de hierna nog opgenomen uitspraken van de Rechtbank Noord Holland. Daarnaast lijkt mij ook het oordeel in deze zaak dat het aanlengen met water slechts één mogelijkheid is om het product te gebruiken niet juist om het enkel daarom al niet te gaan belasten.

Gelukkig volgen er in dec 2017 en januari 2020 twee uitspraken van Rechtbank Noord Holland waarmee we, (samen met de brood- en rijstdranken uitspraak), prima uit de voeten kunnen:

Passages uit uitspraak van rechtbank N Holland nr 15/5250 van 5-12-2017 (67 AWR):

Betreft een melkweidrank met fruit en calcium. Het is een bron van calcium dat de spijsvertering ondersteunt. Gebruiksaanwijzing: Schudden voor gebruik. Voeg dagelijks 2 eetlepels toe aan een glas (200 ml) koud water. De dagelijks aanbevolen dosering niet overschrijden.

Oordeel:

Met partijen is de rechtbank van oordeel dat of een drank een dorstlessend karakter heeft - wat daar ook van zij in de onderhavige zaak - niet een zelfstandig criterium is voor de vaststelling of er sprake is van limonade. In de WVB is immers dit criterium niet opgenomen. [Evenmin kan uit de onder 9 opgenomen passage uit de memorie van toelichting worden afgeleid dat dorstlessen een zelfstandig criterium is. Uit de memorie van toelichting volgt enkel dat deze term is gebruikt om een afbakening te maken tussen limonade en medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijke.](#) Gelet op deze wijze van toedienen is de rechtbank van oordeel dat het product kennelijk bestemd is om onverwarmd te worden gedronken. De

enkele blote stelling van eiseres dat gelet op de smaak van het product, de ervaringen van gebruikers en de recepten op internet het normale gebruik van het product niet het toevoegen aan water is, leidt niet tot een ander oordeel nu eiseres deze stelling op geen enkele wijze heeft onderbouwd.

Nu het product een concentraat is en kennelijk bestemd is om onverwarmd te worden gedronken, is het product aan te merken als limonade

Hieruit kun je ook tevens halen dat zelfs een beperkte inname zoals hier aangegeven (per dag 2 eetlepels aan een glas water toevoegen en dit niet overschrijden) geen invloed heeft op de belastbaarheid.

Passages uit uitspraak van rechtbank N Holland nr 17/3656 van 28-01-2020 (67 AWR)

zoals ook uit de verpakking van het product blijkt, bestaat het product voornamelijk uit water en vruchtensapconcentraten en bevat het geen medicinale bestanddelen. Daarnaast heeft eiseres niet nader onderbouwd dat van het product een medicinale werking uitgaat. De enkele stelling dat het product goed is voor het lichaam na fysieke inspanning is daartoe onvoldoende. Dat het product volgens de productinformatie op de verpakking vanwege de hoge voedingswaarde in [afgemeten doseringen](#) dient te worden geconsumeerd, maakt evenmin dat sprake is van een medicinale drank. Ook een hoge consumentenprijs betekent niet dat het product dan niet zou hoeven te worden belast.

Ook uit deze uitspraak blijkt dat het product geen medicijn is c.q. geen medicinale werking heeft, het niet uitmaakt dat je afgemeten doseringen moet innemen en het niet wordt gebruikt voor de dorst te lessen niet van belang is. Evenmin is van belang dat je voor het product een hogere prijs betaalt dan voor normale frisdranken.